

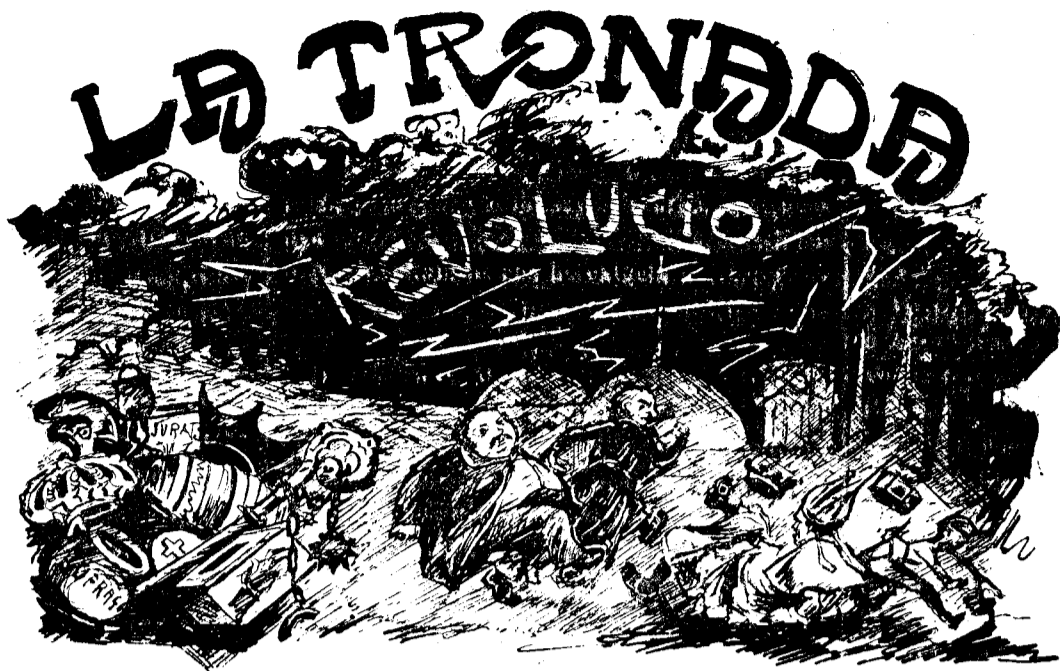
La salut del poble es la
suprema llei.

Poble que no lluita, es
poble mort, y tal lluita
deu ser sols pel dret a
la vida y a la lliure
manifestació.

Preus subscripció

Granollers al mes,
0'25 ptas.

Fora trimestre, 1 pta.

Tots els que'ns buscan lo
benestar a l'altre vida s'
el procuran per aquesta
Deu al crear al dimoni, ó
va equivocar-se ó es que
gosa en que'l mal exis-
teixi; per aixó la ciencia
no lliga ab ells.

**Administració-Re-
dacció, Aurora, 23**

Tots els originals
encaminats al bé pú-
blich, s'insertaran.

Setmanari satírich vermell.

Sortirà tots los dissaptes.

Pago per adelantat.

Número solt 5 céntims per tot arreu.

¡GANGA!

Entre la denuncia y'ls Couplets
tinguerem que fer un'altre edi-
ció, puig fins semblava que'ns
habían de pendre'l periódich de
'ls dits.

¿Qué hem d'esperar donchs?

Nova denuncia, nous couplets
y.... *perras chicas*.

¡Ay! Ens matarán á disgustos.

DE CRISTO

De tothom es conegut l'origen de
Cristo segons la versió católica. y per
cert que ab tants sofismes, miracles y
hasta ridiculesas, al desprocurat arriban
á ferli creurer que tot es una mentida,
puig la ciencia no pot concebir res so-
brenatural.

Una de las cosas que fa posar mes en
dubte l'existencia del Nazaré, es, que
sa historia, segons versió católica, no es
mes que una copia de l'història de Bud-
da, casi sens cambiar res mes que'ls
noms.

Per lo tant, sent tant igual l'història
de l'un com de l'altre, no hi há dubte,

si una ha d'esser verdadera, será la més
vella, resultant serho la de Budda, cual
época data de sis sigles primer que la
era cristiana.

Per garantir l'existencia de Jesús, y
resultarnos molt més agradable, molt
mes bonica, molt més en relació na-
tural y molt més acertada, es la versió
israelita.

El Talmúd ens explica en el resúmen
cronològich La Misná (l'oració) en el
cual ens fa una relació que veritat ó
mentida resulta molt mes que lo que'l
cristianisme ens explica.

Un tal Joaquim y Agna de Palestina
tingueren una lilla, Meriam, quina ca-
saren ab un seu parent, Juseph Pande-
ra, fuster.

De tal matrimoni nasqueren varis
fills. Habitaban junts en una mateixa
casa ab un tal Isuah *El Fornicador*, sol-
dat d'una legió romana de las conqui-
tadoras de Judea.

Aprofitant l'ocasió en que Juseph es-
taba d'oració en una de las Sinagogas
en que hi debia permaneixer tota la nit;
aprofitant l'obscuritat de la nit, lo ser-
día de Sabbath (Dissapte y festa pels he-
breus) en que'ls era del tot prohibit lo
fer foch ni procurarse llum, penetrá en
l'estancia de Meriam poguent realisar
son intent á pesar de la repugnancia de
Meriam, qu'encar que's creya qu'era
son espós li repugnava, per trobarse en
el periodo de menstruació.

Al recriminar al endema á son espós,
se descubri lo misteri, y Juseph acon-

sellat pel Rebbi Simon, marchá á Babi-
lonia ahont hi tenia uns parents, mo-
rint allí sens haver tornat ab Meriam
ni sos fills.

Meriam abandoná son pais natal, mo-
rant en Egipte, Jerusalém y situantse
ab sos fills, menos Jesús, en Galilea.

Se desarrollá 'n Jesús un talent gran,
ab aspiracions d'emancipació per l'es-
pecie humana.

Propagá y lluytá contra tot poder
constituhit: tetrarcas, (reys) pontifices,
doctors, escribas y faritzeus; ab cam-
panya activa arrastrá gran part del po-
ble proletari fent una verdadera revolu-
ció moral y material en la que fou ve-
nut per un de sos capitans de las forsas
que dirigia.

Es dir; era un verdader innovador y
rebelde, per lo que fou condemnat á
morir en la creu, com morían los lladres
ajusticiats.

Segons «La Misná» encar que consi-
dera, un talent, un gran innovador y
humanitari en Cristo, aprobá la senten-
cia a mort, per ser ell un enemich de lo
constituhit, de sas creencias, tradicions
y costums.

Res de miracles ens explica la versió
israelita, sols valentia y abnegació; res
de misticisme y pamplinas que á un lo
deixan mitj tonto.

No es que jo posi crédito en cap
de tals versions, pró si que diré que
la de més probabilitats per mi, es la del
Talmúd.

Y are aquí hi cap una pregunta,

en cas de resultar certa la versió catòlica, ¿la segueix cap de sos creyents?
Ni sos representants directes.

CLAR-I-NET.

¡A la Barra!

¡Génit Sr. Estrany!

¡Qui ho havia de dir que'n *Carancha* fos el primer *honrat* ab la repetició de passar per la bugada!

Encar que'l Frare no'ns dongui lleixiu, el capbussarém per veure si fem una mica de neteija.

Estem tant espatarrats ab la denuncia, que casi no gosem ferho, pro va.

¿Es recorda'n *Carancha* de quant vingué un subjecte de Sant Hilari, espar-danyer si no'ns equivoquém, que feu un *pedido* de género pel valor d'unas MIL Y PICO DE PESSETAS y que la casa venedora vacilaba en entregar tal género á crédito?

¿Es recorda qui fou el germá del comprador, que ab tota la frescura digué que sens por entreguessin tot lo que demanés, que ell ne responía, descuidantse de dir que no'n pagaria res si son germá no pagaba?

Y tant fresquet aquell fiador de boquilla.

Mil y pico de pissetas, *¡quién las tuviera!* ¿oy *Carancha!*

Aquesta vegada no li volém parlar de l'honra, perquè no's piqués de la id. y.... no'ns denunciés ¡uy, quina por!

Y com que ell mateix digué en la celebració d' un 11 de Febrer que per esser republicà s'en necessita molta d'honra y que per aixó ell no n'era, no volém buscarli, per por de no sortirne. Pot ser ell pensa que sobrantli barra ja'n te prou.

Y d'envejós, ¡uix! á mes no poguer.

¿Qué no sabs *Carancha*, que l'enveja es molt mala concellera?

Aixó de dir en sessió *frareunionesca* que per que feren posar las persianas en los portals de prop lo taulell-mostrador de L'Unió á un altre esparter, que s'en revenjaria, *¡no hay para tanto, Sr. Carancha!* quant lo sol surt, surt per tothom y.... encare'l Frare no l'ha pogut arrendar.

Y després, ja sabs que soci legalment, tú no ho ets, ni ho has estat may, á no ser que hakis comprat de ta butxaca l'acció de reglament; y ab tot y aixó encar t'ho discutiríam.

¡Ah! y menos embustero fill, que aixó pot fer molt *estrany*, pró no fa home sério

y menos per desempenyar un càrrech públich, que per cert, et vé una mica gran.

Devem dirte que la denuncia'ns va molt bé; si vols hi haurá gratificació, puig ens vegerem precisats á tornar á tirar el número passat. Ab aixó, pots anar per la segona, que de barra....

Dubtem que de *cuansejal* te'n tornin á fer, ¡ey, ens ho pensem! no creyem que't coneixesen á fondo; per mes que no si miran gaire.

Hasta otra.

GRUPO REBELDE.

EL FANTASMA

Vaja, prou senyors vergonyants.

No se á que ve aixó de que si nosaltres trevallem per compte agé, que si tenim una má oculta que'ns mou al resort de sas conveniencias.

Vaja, prou xusma pestilenta, foco d'imundicias, escoria social. Si vosaltres no teniu voluntat propia, si vosaltres sols pel pur rastrerisme aspireu poguer menjar ab l'esquena dreta y ocultament feu tot lo mal possible, nosaltres no, som trevalladors y coneixem tant y tant á fondo las sangoneras de las situacions, aquesta colla de vagabundos petulants, que com los corps esperan clavar sas urpas á la carn morta del pais descuidat.

No dormim, no; vetllem perquè vostras malifetas surtin á la superficie, perquè tothom conegui vostras maldats y per un jamay se fihin de vosaltres.

¡Que nosaltres batallem per compte d'altri!

Escolteu; ¿qui de Granollers pot sapiguer totas las interioritas de las casas mes que jo?

¿Necessito jo datos per sapiguer qui sou, lo que valeu, lo que haveu sigut y valgut sempre?

No, nosaltres no necessitem qui'ns empenyi en nostra tasca; per anar á presiri no necessitem empenyos.

A nosaltres se'ns ha robat, escarnit y vilipendiat ¿necessitem que'ns empenyin per defensar nostres drets?

La reivindicació es nostre lema, y nostra lluita per ella, será gigantesca, ens hi jugarém totas las nostras energías, nostras forsas y fins la vida, que vosaltres ¡pillets! haveu insultat.

Endevant, bandada de famolenchs ausells de rampinya, vosaltres que ab la forsa de la forsa haveu tractat d'ofegar nostra rahó, prepareus, defenseuvs que

volem implantarvos una lluita terrible, que acabi ab vostres denigrants procediments y triomphi la veritat y la justicia.

Ha d'esser la lluita dels robats ab sos lladres, dels oprimits ab sos opresors y ab nostra constancia y bona fé, triompfarem, mal os pesi.

Endevant Frare, Ninot, Estrany, Barrangé, Carrera, Huguet, Blanchart, etc., etc., no'ns espantan vostres denuncias ni vostres intrigas y tingueu per entés que per allí ahont jo passi, mal os pesi, abaxareu lo cap.

No sou dignes de mirarme fit á fit.
S'honra en dirse vostre enemich

Antón Torruella.

No sols no fora per demés, sino que's de verdadera necessitat, si es que las autoritats estimin la salud pública, que s'obri una seria informació del estat en que's troba la cloaca que te aquella reixa-respiradero en la plassa del Cuartel.

D'allí'n surt una fetor insoportable, es imposible aguantarhi un minut

No creyem nosaltres que'ls vehins de dita plassa estigan condemnats á sufrir tal pestilencia y si per las conveniencias d'algú no's remedia, ens veurem obligats á parlar d'altre forma.

Per lo tant ja saben lo que'ls toca, tant las autoritats, com la Junta de Sanitat; si es que primer s'hagi de mirar per la salud pública que á interessos particulars.

Mes net, deu arreglarse.

¿No haveu reparat ab aquella estatua que han posat á la fatxada del Sr. Blanxart, vull dir de sa casa?

¡Quina panxa!

¿Oy que sembla que tindrian que punxarli per veure si está intoxicada?

Per mes que no crech que hagi begut may aiguardent de cap classe.

Ni d'aquella de fa uns cuants anys.

Sr. Salvadorito. Bravo home, bravo.
Es valent com un toro de fusta.

¿Qué vol dir que's denuncihi'l joch prohibit, mentres á vosté li dongui la gana de que'n sa casa 's jugui?

Donchs tinguiho per entés; no volém escepcions y per mes concejal, cacich y barrut que siga, no 'ns dona la gana de que'n sa casa ni fora d'ella's jugui.

Apa, 'l desafiém qui tindrà mes forsa; si vos-té apela á sa forsa caciquil nosaltres apelarém á la premsa de la capital y veurem.

Es que's tenir barra, perquè un es *concejá* d'ofici burlar tant descaradament las lleys.

Y'l seu fill, lo senyor Jutje Municipal, ¿qué hi diu?

Vaja prou, prou y prou.

Séns ha presentat en nostre Redacció una vehina del carrer de l'Aurora, en queixa dels mals procediments del senyor Mariano Lamarca.

La tal vehina, de resultas d'una enfermetat que li durá uns tres mesos s'endarrerí del lloguer del pis que habita, propietat de dit senyor Lamarca.

Com no passa plujeta que per dins lo pis no puga estarshi demaná al propietari una mica de reforma, á lo que se la tragué á caixas destempladas per lo deute de ¡esgarrafeuvos! DOS mesos de lloguer.

¡Qui no mes ne degué dos mesos!

La pobre dona ab tal sortida, que acredita lo modo de ser del Sr. Lamarca, s'oferi entregar tres pessetas y mitja semanals fins á posarse al corrent mentres li arreglés lo pis, que del modo que estava era inhabitable.

Ab fueros propis d'empedernit propietari li contestá que ho volia tot junt y que si no, no 'n tocaria res.

La pobre dona li oferi si es que no tingúes confiança ab ella, deixarli un parell de pessas de roba de més valor que'l deute, en penyora y... res, fort ab los setze.

Caramba, caramba quin genit el Sr. Lamarca, fora bó per president de L'Unió y fins jo'l faria *consijal*.

Aquet senyor es aquell que d'amagat obrí una finestra que dona á la carretera de La Roca ó carrer de l'Aurora, trevalianthi de nits y parant de ferhi soroll cada vegada que'l sereño passaba.

¿Y donchs senyor Lamarca? ¿Qu'es de l'olla també y's creu que pot fer lo que vulga?

Encare que las autoritats dormin segons per qui, hi ha qui vetlla y moderi'l genit si li es possible,

¡Uy... quins fums!

Disapte passat se'ns despedí, per emprendre 'l viatge á la República Argentina, lo conseqüent y honrat federal y particular amich nostre, en Joan Parramón.

Li desitjém un felís viatge, agradable estada en son parader y molta salut y prosperitat.

Y tornarli á comptar altre volta, cuan á n'ell li plasqui, en nostre companyia.

Per sessió bonica, la que celebraren fa poch los *edils* d'Almería al discutirse els comptes municipals sobres el viatge regi.

Acabá á garrotada seca.

En plena sessió lo regidor Sr. Diaz Galvez dirigitse á sos companys els digué, sobres los mencionats comptes: «Aquí el único que no está manchado, soy yo.»

Caramba, casi m'ho creuria.

La cuestió fou que li caigué á l'esquena una pluja de garrotadas, que debía donar gust vérelas, tenint que desllotjar lo local la guardia civil.

¡Llástima que aquets no haguessin fet ús de todas sas herramientas!

Bé; es que no's tractaba d'obriers.

Eran representants de la moralitat administrativa, de la justicia y equitat y en fi, representants del poble.

Vaja, de l'única manera que'm farían anar á presenciar alguna sessió, si nostres *edils* me prometían ferne una reproducció.

Y que m'agradaría.

Varem dir que'n Castillejos dormía molt.

Ara'ns ha sortit un Señor que li donaría 29 y ratilla.

Te la malaltía de'n Pavana, s'adorm per tot arreu, sempre geu, vá á la oficina cuan canta el porch; li cau la baba y fá una pó ¡fillets meus! y una furtó d'ous cobats que empesta.

Si jo fos *jutje*, el condemnaría á anar y venir de Barcelona per veure si s'esbravaria.

Res dirém del *lindo y adalid campeón de la Democracia*; deixeu lo fer, té molta feyna en portar las ayguas de La Roca á Barcelona y deixá als pagesos del seu poble á la lluna de Valencia.

Ens sembla que farà salat el *Ros y lo que te rondaré morena*.

A fi d'adquirí els pochos datos que'ns faltan á tal efecte sortirá per Berga un del «Grupo Rebelde» que recullirá un patracol de la vida y miracles del nostre *simpálich y celós escribá*.

Ja veureu si riurem, lo riure vá á estonas y *donde las dan las toman* Pare Joan.

Es veu que'n Gregori Pibernat está ja cansat de sentir á dir que tants y tants sacrificis costa l'Orquesta Moderna al cacich Sr. Barangé y com qu'ell no'n sab cap á no ser aquells 400 duros que va prometre y res mes primer y aquell duro setmanal que també va prometre no sab á quins sacrificis se refereix.

Segons ens compta ell mateix, á qui li costa verdaders sacrificis é interessos, es ell; puig segons ens manifesta li costa ben contats uns trescents duros.

Ell esperant que se li contestaría en lo insertat dias atrás, y saben que'n Barangé no ho faria y com per veus volátiles sapigué qu'era un altre que volia passarse á ser defensor de cacichs, ha comprat setmanalment el periódich ilustrat «Vida Galante» creyent trobarhi la contesta.

Nosaltres aconcellem á n'en Gregori que com d'aquesta gent res ne treurá, puig sols disgustos sab que n'ha tret, que ho deixi corre, puig es tanta la barra y frescura del tal Barangé que crech molt be que s'ho escolta com qui sent ploure.

Val mes que s'ho tinga á la memoria per si un dia poden fer las paus.

A Can Celoni sembla que á n'els lliberals veritat, els hi han pres lo pols.

Entre'l Centre Popular y el Coro id., entre'l pare del Alcalde y el *pendó*, y'l vicari que'ls benehi á tots plegats han fet mes comedia que ab l'alcaldada de carnestoitas.

Els socis *populars* d'una banda y altre acreditantse d'hipócritas y rastrers, sens veurer que sols serveixen de comparsas en aquestas estratagemas caciquils y que despres ja se'ls correspondrá aixecantlos la camisa.

Vaija poble, desperta y no fassis los gegants per divertir á tos explotadors.

Ens sembla que la segona benedicció vos la donarán per allí al 17 de Janer si... deu ho vol.

El pinxet número cero de L'Unió, diu que algún dia 'ns cassará, que sens tan algunas paradas y ¡ay del dia que rellisquem!

¡Pobre Enrich! M'hi jugaria 'ls calés dels aucells, els de Can Sala y las papeletas atrasadas de L'Unió, que si ell ens habia de cullir, tindriam assegurada la llibertat per sempre mes amen.

Aquesta setmana no hi va res per en Castell, com que'l vegerem que no dormía, el deixém tranquil.

Veyeu si dorm, que se'ns digué que un vespre'l vegeren de plantón ensuman á la porta de nostra Redacció.

¡Ah! si es que no gosi entrar, arriba, arriba que las portas son obetas y encare may ens hem menjat cap criatura.

Qui canta, sos mals espanta.
segons un antich refrán,
pro n'hi ha qu'encar que cantin
los mals van sempre augmentant.

Diu que casi no dorm gens,
un *Frare* poca vergonya,
sos mals no tenen remey
ni cantantli la cigonya.

Aquell metge tant panxut
son mal no li vol passá,

sols lo ball y cant flamench
l'han arribat á calmá.

En *Carancho* y l'*Hungüents*
estánt molt amohinats
perqué han sortit uns cantaires
qu'els hi cantan las vritats.

Diu que los cants els molestan
y será ¡ey! si no m'erro,
que'ls semblan de capellans
qu'entonan ja son enterro.

Es veuhen els de L'Unió
ficats en un *laberinto*
diu que aviat els passaria
si poguessin cantá'l *Quinto*.

QUICO.

Caldas de Montbuy 7 Juliol de 1904.

Re....dimoni grós: Vull ferten sapiguer
cuatre de frescas per que de per tot sapi-
gueu en quin peu calsem los calderíns.

En aquell Centre que tant destan sos
lemas han tret los cuadros de sos gefes
del salo-caté perquè tal volta tenfan por
que'ls tals abandonant lo march que'ls
empresona no'n sortissin per cantarlos
cuatre de calentas y sérias per son mal
procedir.

Y.... ¡abur, progrés, democracia y
carquinyolis de can Metl com si sos que-
tes haguessen sigut embrutits pel vici,
com ells, els han portat al saló de billar.

¡Oh! y aquella administració tant...*lim-
pia*, que ja fa sis mesos que no han donat
cap reunió ni.... ganas.

Fins lo Sr. Joseph *Pancho de parra*, que
ab tot y ser president del comité, es fa
portar géneros á sa casa y may es cuida
de pagarlos.

No't sembla que hi ha molta *alma* per
aquí.

Teu y del infern.

JOSEPH MASCLANS.

La Roca 6 Juliol.

Renegat amich Satanás d'aqueixa co-
marca: Un cuento vull comunicarte per-
que desde LA TRONADA ne fassas infernal
publicitat. Eran tres farsants faldilletas;
en Jepet de la Pilá, que predica concien-

cias y ven vinagre; el curandero Burillas
que busca ensopits á l'engrós; y l'assis-
tent Met banyut que sempre fa de carnes-
toltas. Aqueixos tres famelletes may vo-
len tractes ab mascles que tenen bons be-
mols com han de tenir els homes; per el
ram de donas, demaneu, son tres pessas,
sempre van barrejats ensument faldillas
y per això las donas els hi portan las cal-
sas.

Son molt amigots, no cal dirho, d'una
pentinadora molt salamera, de molt garbo
y bastant salero, que á tres els hi *fa feynas*
de casa. Envejosas de la tranquilitat y
benestar d'una bona parroquiana d'aque-
lla pentinadora, varen prohibirli termi-
nantment que la servis, ó de lo contrari
no l'hi darian mes *feyna casulana* y *escla-
ridó*. Com que lo que no es bó per un ho-
es per l'altre y la bona parroquiana sen
plá ben riu de la birolla y de tots plegats,
va cambiar de servey ab un altre de tant
bó ó miller que'l que tenfa y aquells tres
homenets faldilletas ab la seva bestiesa
han donat á compendre com mes prou
que d'home ni las calsas ne tenen perque
las portan las sevas dallonsas y ells no
son mes que uns farsants famelletes ¡bu-
gaderas! Vergonya fa hasta parlar de
semblants bruts.

UNA PENTINADA.

Can Celoni 7 Juliol de 1904

Reconsagrat company d' infern: Altra
vegada tornam á las *andadas* per aquí.

Al passar lo fill del ex-alcalde Sr. Do-
menech per devant de can Buleda en que
'ns hi trobavam uns cuants companys,
per l'amistat que ab ell hi há, y á tó de
broma, lo company Antón Colomé li di-
gué: Ahont vás *pótul*; paraula qu' encar
que rústega, com qu' era de pura broma
y amistat, li contestá ab broma també.

Pró fillets de deu, s' ensopega á passar
també lo Sr. Jutje Municipal y al sentir
pótul, l' home's cregué que's dirigian á
ell, fent compareixer al Jutjat al company
Colomé, perque li donés satisfaccions de
tal paraula.

No home, no; nosaltres no li podem dir
de *pótul*; primer perquè encar que ab ca-
racter d'amistat y franquesa ja sab vosté
que no'ns inspira gens, y según qué ¡en-
car que ho tosl no li diriam; perquè ni ab
ressentiments ni sens ells no la gastem
per ofendrer.

Si un'altre vegada sent cridar *pótul* cre-
guim á mí no si dongui per aludit.

Ens fá mal efecte que aixís s'ho pren-
gui.

¡Ah! Y al senyor *ruc-sor* també devem
dirli que si's fican á la vida privada de
determinadas personas, es refereix ab no-
saltres, li contestem que de desgraciats
es veritat que'n som una mica massa, dat
las maneras d'esser l'actual societat,
ahont sols medran los que son poch es-

crupulosos en dominar y enganyar al
poble; els uns per la rahó de la forsa y'ls
altres per l'ignorancia en que's cuidan
en que'l poble permanesca; pró ¡que hi
farem! Un día ó altre triompará la veri-
tat, la rahó y la justicia.

Sápiga també nostre *escarbatmisticolé-
rich* que nosaltres no'ns hem repenedit
de res y que estem sempre *ojo alerta* per
desbaretar totas sas campanyas d'impo-
sició y desbarajust.

Si es que'n Fernando Martori li dona
alguna cosa perquè desde son cubell
mistic, lo defensi, li aconsellem que val-
dría mes que'l tal cubell lo utilisés ell per
fer bugada de sa conducta que ja sap que
hi ha algo que desitjá.

Endevant y bueno, senyors farsants d'
una y altre part que aquí vos esperem y...
no rrelliscar.

Teu y de la veritat sempre.

UN CONDEMNAT.

Correspondencia Administrativa

Tordera.—M. Janer. La direcció que de-
manas fa temps es: J. Janer car-
rer de Can Pau n.º 137 Saba-
dell.

Can Celoni.—J. C. Faig com indicas y
una mica mes. Va paquet de 30
exemplars.

Can Genís de Vilasar.—March. ¿Qué has
acabat una *huelga* y comensat
una altre? Arriba home, arri-
ba.

Caldas de Montbuy.—¿Es aixó lo que de-
manas?

La Roca.—P. Has arribat just.

Esperem que qui puga y vulga remetre
fondos ho farà á la brevetat po-
sible.

PUNTS DE VENDA

Administració, Aurora, 23.

Llorens Carbó, Alfons IV n.º 57

Joan Climent (á) Marxant,

Prim n.º 156.